

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2ObdoV/2/2024
Identifikačné číslo spisu: 6116203895
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6116203895.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej, JUDr. Kataríny Pramukovej, JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Lenky Praženkovej v spore žalobcu Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Banská Bystrica, Horná 13, IČO: 36 866 555, správca konkurznej podstaty úpadcu INTERWOOD, a.s., Liptovský Mikuláš, Bellova 696/2, IČO: 36 393 185, zastúpenej SUCHÝ & PARTNERS, s. r. o., Banská Bystrica, Horná 13, IČO: 52 826 791, proti žalovanej JUDr. Y. X., narodenej XX. U. XXXX, V. V., O. XXXX/X, zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Uhrínovou, Banská Bystrica, Nám. Š. Moyzeša 47, za účasti intervenienta na strane žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., Banská Bystrica, Horná 26, IČO: 36 868 299, o náhradu škody vo výške 998 040,98 eur, vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 44Cbi/1/2022, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/4/2023 zo dňa 31. októbra 2023, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“), ako súd prvej inštancie, svojim v poradí druhým rozsudkom zo dňa 11.6.2019 č. k. 44Cbi/1/2016-491 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 988 617,60 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Rozhodnutie krajského súdu č. k. 44Cbi/1/2016-491 zo dňa 11.6.2019 bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „odvolací súd“)

č. k. 2Obo/12/2019-577 zo dňa 10.3.2021. O dovolaní žalovanej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením zo dňa 12.8.2022 č. k. 2ObdoV/4/2021-755 tak, že zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/12/2019-577 zo dňa 10.3.2021, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 44Cbi/1/2016-491 zo dňa 11.6.2019, a vec vrátil na ďalšie konanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

3. Dovolací súd vytkol súdom oboch inštancií, že sa vo svojich odôvodneniach nevysporiadali s argumentáciou týkajúcou sa pohľadávky úpadcu prihlásenej v konkurze spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť, so sídlom Poľná 1, Bratislava, IČO: 36 020 095 (ďalej len „CI HOLDING“), ktorý ešte nebol ukončený, a v ktorom môže prísť k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky úpadcu žalobcu, čo bude mať za následok zníženie výšky škody uplatňovanej žalobcom v tomto konaní. Na vysvetlenie dovolací súd uviedol, že v súlade

s ustáleným skutkovým stavom nie je zrejmé, ako možno v čase, kedy ešte výška uspokojenia úpadcu v konkurze nie je známa, uložiť žalovanej povinnosť nahradiť škodu, ktorej výška tak v skutočnosti ešte zistená nie je. Záverom najvyšší súd uviedol, že ku vzniku škody ešte nedošlo, avšak následne dodal, že stále môže prísť k aj keď iba čiastočnému uspokojeniu pohľadávky úpadcu, ktorá je prihlásená v konkurze spoločnosti CI HOLDING.

4. Následne krajský súd svojím v poradí tretím rozsudkom zo 6.12.2022, č. k. 44Cbi/1/2022-811 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (I. výrok), žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanej a intervenientovi na strane žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Krajský súd zotrval na záveroch vyslovených vo svojich predošlých rozhodnutiach vo veci a síce, že žalovaná nákupom zmenky z finančných prostriedkov úpadcu porušila právnu povinnosť výslovne uvedenú v § 8 ods. 2 ZKV - povinnosť postupovať pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou. Zároveň uviedol, že je viazaný právnym záverom dovolacieho súdu, ktorý skonštatoval, že škoda uplatnená v tomto konaní doposiaľ ešte nevznikla, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

5. Proti uvedenému rozsudku v časti výrokov I., II., a III. podal odvolanie žalobca, ktorý ho odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

6. Najvyšší súd ako súd odvolací rozhodnutím sp. zn. 2Obo/4/2023 zo dňa 31. októbra 2023 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Mestského súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 2K/5/2012.

7. V odôvodnení uviedol, že mu je z rozhodovacej činnosti známa skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 28.5.2012 v konaní pod sp. zn. 2K/5/2012 (zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 105/2012 dňa 1.6.2012; nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2012), bol vyhlásený konkurz na spoločnosť CI HOLDING. Zároveň najvyšší súd ako odvolací súd akcentoval viazanosť právnym názorom dovolacieho súdu uvedeným v jeho rozhodnutí sp. zn. 2ObdoV/4/2021 zo dňa 12.8.2022 zdôrazňujúcim, že závery súdov nižšej inštancie opomínajú prebiehajúce konkurzné konanie spoločnosti CI HOLDING, ktoré doposiaľ nebolo ukončené, a až po jeho ukončení bude možné ustáliť konečnú výšku žalovanej náhrady škody, teda závery súdov vo veci vyslovené sa javia ako predčasné. Uzavrel, že vo veci aktuálne vedenej na Mestskom súde Bratislava III pod spisovou značkou 2K/5/2012 ide o konanie, ktorého výsledok bude mať vplyv na vec aktuálne prejednávanú v konaní pred najvyšším súdom ako súdom odvolacím, keďže je daný predpoklad, že závery Mestského súdu Bratislava III budú mať vplyv na posúdenie otázky rozhodujúcej pre toto konanie, resp. až z výsledku konania sp. zn. 2K/5/2012 bude možné ustáliť výšku sporného nároku, resp. výšku škody žalobcu v súdnej veci. Preto najvyšší súd ako súd odvolací považoval za hospodárne, účelné, a pre legitímne očakávania strán a princíp právnej istoty dôležité, konanie prerušiť do rozhodnutia Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 2K/5/2012.

8. Proti uzneseniu Najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolateľka túto vadu videla v tom, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to v otázke vzniku samotnej škody, lebo škoda, resp. majetková ujma ešte nevznikla a jej rozsah, ktorý by bolo možné objektívne vyjadriť v peniazoch, nemožno vyčísliť. Žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody, ktorý by si mohol uplatniť aj na súde, preto má súd žalobu zamietnuť ako podanú predčasne, a nie je tak daný dôvod na procesné prerušenie konania.

10. Dovolateľka mala za to, že nakoľko v danom prípade ku vzniku škody stále nedošlo, nie sú splnené zákonné podmienky na prerušenie konania a čakať, kým prípadná škoda vznikne, je v rozpore s aplikáciou inštitútu prerušenia konania. Tvrdí, že nie je možné dospieť k záveru, že konkurz vyhlásený na CI HOLDING je tým konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Ďalej uviedla, že uvedený konkurz je konaním, po skončení ktorého podľa záveru dovolacieho súdu nastane skutočnosť vzniku škody, ktorá môže mať význam pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Podľa dovolateľky nemôže mať však význam v tomto konaní, lebo škoda ešte nevznikla, a nie je potom splnená zákonná hmotnoprávna podmienka, na základe ktorej by došlo k zmene práva na nárok, ktorý by bolo možné uplatniť žalobou ako procesný úkon na súde, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu. Preto odvolací súd nemôže postupovať podľa ust. § 164 CSP, lebo nemá kompetenciu vo veci konať a musí žalobu zamietnuť.

11. K dovolaniu žalovanej sa žalobca nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

13. Dovolanie žalovaná odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. f) CSP, pričom dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

14. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

17. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd v dovolaní napadnutom uznesení prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod spisovou značkou 2K/5/2012.

18. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd

meritórne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva.

19. So zreteľom na uvedené, dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd prerušil konanie, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritórne nerozhodlo o právach a povinnostiach sporových strán.

20. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a pod.).

Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod spisovou značkou 2K/5/2012, keďže odvolací súd bude následne ďalej v konaní pokračovať.

21. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade rozhodol o prerušení konania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí.

Keďže z uvedeného dôvodu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP, dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej nesprávnosti.

22. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

23. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.